

שנתיים למותה של רוזי

ויהי מקץ שנתיים ימים כך פותחת פרשת השבוע פרשת "מקץ". גם אנחנו מונים השנה מקץ שנתיים ימים למותה של רוזי יקירתנו, וכך מידי שנה, עם בוא פרשת "מקץ" נמנה את מנין השנים מקץ היום שבו היא הלכה לעולמה.

יכולנו לומר נמנה את מנין הימים מאז רוזי הלכה מאתנו, אבל איך נאמר הלכה מאתנו בשעה שלא חולף יום ולעתים לא חולפת שעה שאיננו מהרהרים בה.

איך נאמר הלכת מאתנו בשעה שאת מלווה אותנו באשר נהיה ואיננו חדלים מלהרהר בדך, לשמוע את קול צחוקך, לדמיין את העקיצות המתוקות שלך, לשחזר רגעים נפלאים שהיו לנו אתך ולעתים אפילו לנהל שיחה אתך. אילולא העניין ההלכתי היה מקום לשאול מה צורך בטקס אזכרה לאדם כמו רוזי שזכרונו אינו מש מאתנו.

כיאה לחג החנוכה המסמל את המעבר מחושך לאור כך גם בפרשת מקץ מתרחש המעבר ממוחשכי הבור אליו הושלך יוסף לאור הנגוהות של חצר המלך שם הוא יכול להגן על אחיו בני יעקב מפני השבר הפוקד אותם.

האבן שהונחה על פתח הבור אליו הושלך יוסף לא רק שלא סתמה את הגולל אלא שבחלוף שנתיים היא שהביאה את האור והגאולה. שנתיים חלפו מיום מותה של רוזי ובזכות מעלותיה ומידותיה הטובות אפשר לדמיין אותה מוקפת בהילה הזוהרת של אורות חג האורים, מגוננת ומבקשת על הבעל והילדים שכה אהבה ועל בני המשפחה שכה דאגה להם בימי חייה.

מידי שנה בשנה נדליק את הנרות נברך על הניסים ועל הנפלאות ובה בעת נערוך את תפילת האזכרה לרוזי.

נזכור אותה לאורם של נרות החג כי כך רצה האל כי כך ראוי לזכור אותה. היום יום האזכרה עלינו כולנו אל הר המנוחות ועמדנו על קברה של רוזי. קבר שלא ככל הקברים סביבו, קבר יפה ומרשים שאי אפשר להתעלם ממנו.

אודה על האמת שבתחילה היו לי ולרחל (אשתי) לא מעט הרהורים שמא המצבה המפוארת שהונחה על קברה של רוזי אינה עולה בקנה אחד עם הדמות של רוזי שכה היטבנו להכיר בימי חייה. רוזי שבלשון המעטה נאמר שפאר וראוותנות לא היו בראש מעייניה. והנה ברשותכם ציטוט מתוך הספד קודם לזכרה. "רוזי ניהלה אורח חיים פשוט בתכלית, לא גרדרובה מפוארת, לא טיסות לחו"ל ולא תאוה למנעמי הארץ ופיתוייה, כל אלה היו זרים לה, את עיקר ייעודה ראתה בחינוך וגידול הילדים שהיא אהבה כל כך" סוף ציטוט

והנה עם הזמן הספקות שלנו הלכו והתפוגגו והיום לא רק שאין לנו כל ספק אלא שאנחנו בדעה שאי אפשר היה לבחור מצבה הולמת יותר לרוזי.

ברוב צניעותה רוזי המעיטה מאוד בערך מעלותיה אבל יחד עם זאת הנוכחות שלה הייתה נוכחות חזקה ודומיננטית.

אי אפשר היה להתעלם ממנה. היא הייתה שייכת לכולם וזה בדיוק מה שהמצבה הבולטת והמפוארת משדרת. היא לא בחרה להיות כזאת בימי חייה היא נולדה כזאת והיא נשארה כזאת גם לאחר מותה.

זמן קצר לפני מותה אמרה רוזי שעל דודו בעלה היא סומכת גם

בעיניים עצומות היא אמרה זאת בהתייחס לגידול וחינוך הילדים.

רוזי יקירתנו לא צריך לספר לך את בטח כבר יודעת מזמן עד כמה צדקת בדבריך.

גם בעיניים עצומות את ודאי עוקבת ורואה את בעלך האוהב במסירותו האין קץ לילדים ובדרך שבה הוא נוצר בלבו את זכרך. את ודאי משקיפה ורואה את התמונות הרבות שלך התלויות על קירות הבית ואת ציורי הפורטרט שלך שציורו לאחר מותך.

גם אם לא ראינו אותך אנחנו בטוחים שלא החמצת את טקס הכנסת ספר התורה ואת טקסי האזכרה. אגב יש כאלה המספרים שראו אותך בחגיגת הבר מצווה של עידו, הם אפילו יודעים לתאר את העמידה הזקופה שלך

ואת השמלה היפה שלבשת.
עדן הוא המקום בעולם הבא אליו מגיעים הצדיקים לאחר מותם.
עדן צירוף האותיות **ע, ד, ו**
האות **ד** המסמלת את **דודו** ומקיפות אותה האותיות **ע ו - נ** המסמלות
את **עידו ונועה**.
מי ייתן שמגן העדן שבו את מצויה תלמדי זכות ותגני על העדן שהותרת
אחרייך על פני הארץ.

יהי זכרך ברוך

